

ΕΡΙΡΗΛΙΝΙΣ

γραμμαῖς μέγας. Ἐὰν ἄλλοι ἰατρῶν ὁ παλαιὸς
καλούμενος, ὁμοίως ἢ χιόνι, ἢ ἀφρῶ θαλάσ-
σης. Ἐὰν φασὶν οἱ μυθοποιοὶ εἶναι θήρας εἶναι
ἐν ἀφρῶ φοβεῖσθαι, Ἐὰν τὰ φάσματα.

Ζ.

† forte λυγ-
κείον.

Λίθος † λιγύειον. τούτου δὲ τὴν εὐρε-
σιμὸν οὐδ' αὖτως ἐγνωμένον. οὔτε πρὸς φυσιολό-
γοις, οὔτε πρὸς τισὶν ἀρχαίοις τῆς πόλεως τού-
των μεμνημένους. εὐρομένον δὲ λαγυρού-
ειον ἔστω καλούμενον λίθον, ὅν τινος τῆς τρα-
νή διαλέκτου λαγούειον καλοῦσι. καὶ τάχα
ἔστω οἶμαι τὸ λιγύειον. ἐπειδὴ αὖθις αἱ γρα-
φαὶ τὰ ὀνόματα ἑτέρως μετεποίησαν: ὡς
τὸν σμάραγδον πράσινον. Ἐὰν ὅτι πᾶσι γὰρ τῆς
ἐν τῷ λίθῳ τούτῳ ὀνομασία, οὐκ ἐμνήθη-
σαν Ἐὐακίνθου, καὶ τριγὰ πρὸ ὀπίθου Ἐὐτί-
μου ὄντος λίθου: ὡς εἰς νοῦν ἡμᾶς λαβῆναι,
μήποτε τὸ λιγύειον ἔστω καλεῖται θεία γρα-
φή. Ἐὐακίνθος οὖν τὰς μὲν ἰδέας ἔχει δια-

† Βαθύτε φόρους. ὅσα γὰρ εὐρίσκεται ὁ λίθος † βα-
ρῶς θύς τῆς χροιάς, τσοῦτον ἀναγκασιότατος εἶναι τῶν
† ἢ ἕπο- ἄλλων. εἰσὶ δὲ Ἐὐακίνθος τῆς ὀρέας, † ἢ ἕπο-
πορφυρί- πορφυρίζων πᾶσι, διὸ Ἐὐακίνθος θεία γραφή εἶναι
Ζα

Ἐὐακίνθος